

Sygn. akt IV U 449/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Rafał Łatanik

Protokolant: Oliwia Derda

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2019 roku w Częstochowie

sprawy J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, o rentę socjalną

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 12 marca 2018 roku Nr (...)

z dnia 12 marca 2018 roku Nr (...)

oddala odwołania

Sygn. akt IV U 449/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 marca 2018 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 27 lutego 2018 roku ubezpieczony nie został uznany za niezdolnego do pracy, a ponadto w ostatnim 10-leciu przed złożeniem wniosku, tj. od 19 października 2007 roku do 18 października 2017 roku nie wykazał on wymaganego 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Równocześnie organ rentowy uchylił decyzję z dnia 18 stycznia 2018 roku.

Decyzją z dnia 12 marca 2018 roku numer (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu J. K. przyznania prawa do renty socjalnej.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 8 lutego 2018 roku ubezpieczony nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

W odwołaniach wniesionych do Sądu ubezpieczony J. K. zakwestionował powyższe decyzje powołując się na swój ciężki stan zdrowia, który uniemożliwia mu podjęcie jakiegokolwiek pracy zawodowej. Dodał, iż od dzieciństwa cierpi na wiele schorzeń, tj. padaczka z utratami przytomności, dolegliwości bólowe kręgosłupa, bóle stawów, nadciśnienie tętnicze oraz duża wada wzroku, która czyni go jednoocznym.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych – Oddział w C. wniósł o oddalenie odwołań wywodząc jak w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji.

Sprawy niniejsze zostały połączone do wspólnego rozpoznania i orzekania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

J. K. urodził się (...). Ubezpieczony posiada wykształcenie podstawowe, pracował jako pracownik ochrony, osoba sprzątająca.

W dniu 19 października 2017 roku ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie prawa do renty socjalnej oraz do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 1 grudnia 2017 roku ubezpieczony został uznany za częściowo niezdolnego do pracy od 12 stycznia 2005 roku, okresowo do 30 listopada 2020 roku. Równocześnie nie został on uznany za całkowicie niezdolnego do pracy.

Decyzjami z dnia 18 stycznia 2018 roku organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania prawa do renty socjalnej oraz do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W związku z przywróceniem terminu do złożenia sprzeciwu, komisja lekarska Oddziału ZUS w C. orzeczeniem z dnia 27 lutego 2018 roku nie uznała badanego za niezdolnego do pracy.

J. K. legitymuje się stażem rentowym w wymiarze 4 lat i 27 dni okresów składkowych oraz 1 roku, 2 miesięcy i 29 dni okresów nieskładkowych.

W ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku o rentę, tj. od 19 października 2007 roku do 18 października 2017 roku ubezpieczony wykazał 4 lata, 9 miesięcy i 21 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

(vide: akta rentowe)

W opinii z dnia 15 maja 2018 roku biegła sądowa lekarz specjalista z zakresu neurologii rozpoznała u ubezpieczonego jednooczną od dzieciństwa, padaczkę, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego w wywiadzie, dnę moczanową, nadciśnienie tętnicze oraz astmę oskrzelową. Opiniowany nie jest całkowicie niezdolny do pracy z przyczyn neurologicznych. Nie był on również całkowicie niezdolny do pracy w okresie od 29 sierpnia 1986 roku do 29 sierpnia 2004 roku.

(vide: opinia biegłego neurologa k. 12-14)

Biegła sądowa lekarz specjalista z zakresu chorób płuc w opinii z dnia 21 stycznia 2019 roku stwierdziła u badanego astmę oskrzelową przewlekle łagodną, nadciśnienie tętnicze, padaczkę oraz jednooczną od dzieciństwa i uznała, że z przyczyn pulmonologicznych nie jest on ani częściowo ani całkowicie niezdolny do pracy. Schorzenie płuc nie było również przyczyną niezdolności do pracy w okresie od 29 sierpnia 1986 roku do 9 sierpnia 2004 roku. Jedynie z przyczyn profilaktycznych ubezpieczony nie powinien pracować w narażeniu na wziewne czynniki drażniące jak kurz przemysłowy, dym, opary chemikaliów.

(vide: opinia biegłej pulmonolog k. 68-69)

W opinii z dnia 16 lutego 2019 roku biegła sądowa lekarz specjalista z zakresu kardiologii stwierdziła u J. K. nadciśnienie tętnicze I stopnia wg PTNT, blok I stopnia A-V, utraty przytomności oraz padaczkę. Zaawansowanie schorzeń kardiologicznych nie ogranicza funkcjonowania ustroju w stopniu uniemożliwiającym zarobkowanie. Z przyczyn kardiologicznych nie był on również niezdolny do pracy w okresie od 29 sierpnia 1986 roku do 29 sierpnia 2004 roku.

(vide: opinia biegłej kardiolog k. 80-85)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 roku o rencie socjalnej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku poz. 1340 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało:

- 1) przed ukończeniem 18. roku życia;
- 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25 roku życia;
- 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Jak natomiast stanowi art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 roku poz. 1270 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust. 2).

W myśl art. 12 ust. 1 w/w ustawy, niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (art. 12 ust. 2).

W rozpoznawanej sprawie spornym jest czy J. K. posiadający wykształcenie podstawowe i pracujący jako pracownik ochrony i osoba sprzątająca jest częściowo lub całkowicie niezdolny do pracy oraz czy ewentualna całkowita niezdolność do pracy powstała w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstałym w okresie od 29 sierpnia 1986 roku do 29 sierpnia 2004 roku.

Oceniając stan zdrowia ubezpieczonego Sąd Okręgowy oparł się na opiniach biegłych sądowych lekarzy specjalistów z zakresu neurologii, pulmonologii oraz kardiologii, zgodnie z którymi ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy.

Powyższe opinie Sąd uznał za w pełni miarodajne, albowiem zostały one wydane przez biegłych sądowych specjalizacji właściwych dla schorzeń rozpoznanych u ubezpieczonego, legitymujących się wieloletnim doświadczeniem zawodowym i orzecznictwem. Wydanie opinii poprzedzone zostało bezpośrednimi badaniami ubezpieczonego oraz szczegółową analizą dokumentacji medycznej

z przebiegu jego dotychczasowego leczenia. Opinie te uwzględniają także wiek odwołującego, jego wykształcenie i poziom posiadanych kwalifikacji zawodowych oraz przebieg dotychczasowego zatrudnienia. Wynika z nich jednoznacznie, iż ubezpieczony od dzieciństwa cierpi na wiele schorzeń, w tym ma stwierdzoną wrodzoną wadę wzroku, leczy się z powodu nadciśnienia tętniczego oraz astmy oskrzelowej. Ponadto od 18-tego roku życia występują u niego napady padaczkowe, miewa także napadowe bóle kręgosłupa w odcinku lędźwiowo – krzyżowy, rozpoznano u

niego także dnę moczanową. Pomimo licznych schorzeń nie kwalifikuje się on jednak do osób niezdolnych do pracy. W badaniu neurologicznym nie stwierdza się bowiem odchyień w zakresie centralnego układu nerwowego, badany jest w pełnym logicznym kontakcie słownym, w pełni zorientowany co do własnej osoby i otoczenia. Również ruchomość kręgosłupa jest zachowana we wszystkich odcinkach i płaszczyznach, a napięcie mięśni przykręgosłupowych jest prawidłowe. Nie stwierdza się także dodatnich objawów korzeniowych i rozciągowych, ani upośledzenia funkcji statyczno – dynamicznej kręgosłupa czy sprawności ruchowej badanego. Także rozpoznana u niego astma oskrzelowa nie stanowi przeciwwskazania do pracy zarobkowej, gdyż od 2005 roku nie była ona powodem hospitalizacji ani interwencji pomocy doraźnej z powodu zaostrzenia objawów. Nie wymagała ona również intensyfikacji leczenia, a zaostrzenia objawów są rzadkie i skutecznie leczone ambulatoryjnie. O dobrym stanie zdrowia badanego świadczą również wykonane badania spirometryczne, które nie wykazują upośledzenia wentylacji. Nie stwierdza się także żadnych zmian w płucach. Również układ krążenia nie stanowi podstawy do uznania niezdolności do pracy J. K., o czym świadczą wykonane badania diagnostyczne, które nie wykazały odchyień od normy. W badaniu rtg płuc i ukg nie stwierdzono cech przerostu lewej komory. Jedynie w lipcu 2018 roku z powodu utraty przytomności interweniowała PR, a wykonane wówczas badanie EKG ujawniło zaburzenia przewodnictwa typu bloku I łącza A-V. Nie ustalono jednak przyczyny syncope. Ponadto od lipca 2017 roku u badanego obserwuje się zaburzenia przewodnictwa, co wymaga uściślenia diagnozy i wykonania badań elektrofizjologicznych. Zaawansowanie jednak powyższych schorzeń nie ogranicza funkcjonowania ustroju w stopniu uniemożliwiającym zarobkowanie i to na ogólnie dostępnym rynku pracy. Żadne z rozpoznanych u ubezpieczonego schorzeń nie było również podstawą do orzeczenie jego niezdolności do pracy w okresie od 29 sierpnia 1986 roku do 29 sierpnia 2004 roku.

Żadnych merytorycznych zarzutów do powyższych opinii nie zgłosił ubezpieczony.

Na marginesie należy jedynie wskazać, iż Sąd pominął dowód z opinii biegłej okulistki, z powodu nieobecności ubezpieczonego na wyznaczonym terminie badania. Dodatkowo sam odwołujący w piśmie z dnia 16 maja 2019 roku wnosił o rozstrzygnięcie sprawy w oparciu o dotychczasowe dowody i pominięcie dowodów z opinii kolejnych biegłych.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.